

A FÁ-magyarázat a zeneszerzéshez való konferencián

(változtatás 2005.12.31-én)

Li Hongzhi, 2003. július 21-én Washington, D.C.-ben

A legtöbb Dáfá-tanítvány arra használja a különleges képességeit és a dolgokat, amiket tanult, hogy igazolja a Dáfá-t. A művelés közben a saját útjukat járják. Mindegyik szociális réteg a hétköznapi emberek társadalmában és minden különböző foglalkozás egy művelési környezetté válhat, mindenütt lehet mesélni az üldözés közben az igaz körülményekről és ezáltal megmenteni az élőlényeket, akik a rosszindulatú párt által tévutakra lettek vezetve. Ha a rosszindulatú nyomás alatt az ember őszinte gondolatokat és becsületes eljárást tud gyakorlatba ültetni, akkor az FÁ-igazolás és az ennek az igazolása. Művészi képességekkel rendelkező tanulók is járhatják a FÁ-igazolásnak egy útját. A FÁ-konferencián ma részt vesznek néhányan, akik eddig nem léptek színre, ez nagyon jó. Természetesen, ha létezik egy nyomás, ami a helyzettől függ, akkor létezhetnek olyanok, akik lemaradnak. Ha ezt fel tudja ismerni az ember és újra jóvá tudja tenni, csupán akkor felelősségteljes saját magával szemben.

Sok tanuló nem élte meg a „kulturális forradalom” katasztrófáját, mert abban az időben még nagyon fiatalok voltak. Ha ők most ellenállnak ennek a kemény és rosszindulatú helyzetből származó nyomásnak az üldözés közben, ez mély nyomokat hagy hátra a lelkükben. Mindazonáltal ilyesmit még sohasem élt át az ember és hirtelen egy ilyen üldözési helyzetben van, így a támadás egy ember pszichéjére nagyon erős. Ez az elnyomás és üldözés, amelyikbe minden állami lehetőség be van vetve a hamisítások, gyalázkodások és rágalomok számára és az önkényuralom összes eszköze és a rosszindulatú párt összes propagandaeszköze ki van merítve, az új tanulóknak és azoknak a tanulóknak, akik nem tanulták szorgalmasan a FÁ-t, a tanácstalanság egy állapotát okozta az akkori időben. Sőt, némelyek egyszerűen lehangolttá váltak és még mások teljesen átvedlettek hétköznapi emberekké. Mivel sok ember létezik, aki a Dáfá-t tanulja, így nem is kevés ilyen tanuló létezik. Ami viszont a Dáfá-tanítványok többségét illeti, úgy ők a FÁ-tanuláson keresztül már beágyazták az életükbe a Dáfá gyökereit. Ha ők valóban elhagyják a Dáfá-t, úgy azt gondolom, egy élőlény számára, amelyik már megkapta a FÁ-t, az a kétségbeesésnek és kilátástalanságnak egy érzése, vagyis ők valóban nem tudnak elszakadni a FÁ-tól. Ami most azokat a tanulókat illeti, akik lehangoltakká váltak, úgy tulajdonképpen ők csak ideiglenesen voltak zavarodottak, természetesen léteznek olyanok is, akik különösen zavarodottak. (mosolyog) De bárhogyan is, ez az üldözés még nincs befejezve, még létezik esély a művelés útjára visszatérni és azokat a dolgokat csinálni, amiket a Dáfá-tanítványok kellene csináljanak. Ez is csupán azokhoz a vizsgákhoz számít, amiken nem ment át jól az ember a művelés közben. Akkor éppenséggel járjátok jól az utat a jövőben. Ha korábban nem csinálta jól az ember, nem is kellene ezáltal magát megterheltenek éreznie. Tulajdonképpen ez mind azon múlik, hogy korábban az ember nem fektetett elég hangsúlyt a FÁ-tanulásra, ehhez jön még, hogy a hétköznapi emberek között műveli magát. Egy ilyen helyzetben a félelem ahhoz fog vezetni, hogy nem tud több lépést tartani a Dáfá-tanítványok művelési helyzetével. Idővel biztosan rendelkezni fog egy különbséggel a FÁ megértésének a vonatkozásában. De ne aggódjatok, a FÁ-tanulással lépésről-lépésre újra felzárkózhat az ember. Ami a többi tanulót illeti, úgy nektek segítenetek kellene az ilyen tanulóknak, megértést kellene mutassatok irányukba. Ameddig a Dáfá-tanítványok között van az ember, jól kellene együttműködni egymással.

A Dáfá-tanítványok művelésében pontosan létezik az összes élőlény megmentésének valamint a FÁ-igazolásnak a követelménye. Az üldözés kezdete óta nagyjából és egészében véve ti ezt nagyon jól csináltátok. Mindegyik a saját különleges (speciális) képességeit, készségeit és tanult dolgait alkalmazza, hogy igazolja a FÁ-t. Ezek között van a kultúra eszköze is. Ha a művészeti területen egy jó hatást szeretne elérni az ember, természetesen jól kell megvalósítani a zenének és színpadi művészetnek [művészi táncnak] a megalkotását. Persze, ha mi zenéről és színpadi művészetről [táncról] beszélünk, szükségünk van tanulókra, akik különleges képességekkel rendelkeznek ezen a területen. Próbáljátok meg egyszer, hogy megtaláljátok őket, tulajdonképpen nekünk vannak ilyen tehetségeink. A következőkben az alkotásról fogok mondani valamit.

Ha az ember szeretné jól megvalósítani a zene megalkotását és a színpadi művészet megalkotását, akkor valóban eszetekbe kell jusson valami. Az előadás színvonala a színpadon, bezárólag a kulturális programéval a tévében, meg kellene legyen emelve, ehhez szükségesek a közös erőfeszítéseitek. A

mostani helyzet szempontjából nézve a szárazföldi Kínán kívül ezen a területen csak nagyon kevés tehetség létezik. A szárazföldi Kínában minden lehetséges tehetség létezik a tanulók között, nem lenne probléma olyan sok együttest szervezni, mint lehetséges. Azonban a szárazföldi Kínán kívül ez viszonylag nehéz. Ebből kifolyólag eszetekbe kell jusson valami. Ennél eszembe jut még valami, ti mindannyian láttátok, hogy az NTDTV műsora egyre inkább a helyes úton halad, sok tekintetben viszont javításokra szorul, például a zene- és előadóprogramok még nem olyan gazdagok. Ne hagyjátok, hogy a nézők unalmasnak tartsák a tévéműsorokat. Tehát gondolkozzatok el egyszer azon, hogyan lehet a tévéműsorokat úgy megszerkeszteni, hogy a nézők még inkább vonzva érezzék magukat. Hogy az igaz körülményeket még jobban lehessen tisztázni, egy nagy nézőszám kell létezzen, meg kell feleljen a lakosság ízlésének és csupán ezzel lehet egy még jobb hatást megcélolni az igaz körülmények tisztázásához. Ebből kifolyólag meg kellene próbálnotok, hogy jól egyeztetsetek egymással. Pontosan ti vagytok azok – hogyan érhetitek el, hogy a legjobb hatást célozzátok meg, avégett hogy az összes előadásotok, illetve összes tévéműsorotok még jobban lehessen kitöltve és hogyan emelhetnétek meg a színvonalat – hadd ülünk itt össze és beszéljünk el erről, gondolkozzunk el erről. Ha valakinek van egy jó ötlete, akkor előadhatja, mi közösen el fogunk gondolkozni ezen és megpróbáljuk, hogy találjunk egy megoldást.

Pillanatnyilag még sok nehézség létezik. Az egyik probléma a pénz, a másik probléma a kevés tehetség, különösen hivatásos erőiben van hiány. Ezek mind a legalapvetőbb nehézségekhez tartoznak, és ezek is a legnagyobb nehézségek. Azonban úgy gondolom, mindazonáltal ti mindannyian Dáfá-tanítványok vagytok, ha a Fá-igazolásról és az összes élőlény megmentéséről van szó, ha ti ennél a legjobbat hozzátok ki magatokból, akkor csináljátok egyszerűen olyan jól, ahogyan megy. Ha már korlátozottak a feltételeink, akkor úgy gondolom, egyszerűen hagyjátok, hogy a kéznél levő feltételek jobb kibontakozást találjanak.

Nekem van még egy ötletem, csinálhatna talán a tévéadó ebben az évben egy újévi gálát? Mert újévkor a kínai tévéadásoknak Észak-Amerikában és az egész világon megvan az újévi hangulata. Ez különösen igaznak bizonyul a tévé újévi gálájánál a szárazföldi Kínában. Sok ember nevezi „szerencsétlenség-tévé”-nek, mert a merev pártkultúrát mutatják, mindig ugyanaz a sablon, a nevetséges dicsőítmény a rosszindulatú párt úgynevezett „Nagyszerűsége, Dicsősége és Korrektsége” számára, valamint a néhány évtizede mindig változatlanul maradó, koholt „kitűnő helyzet”. Mindez egy merev úton és módon csapja be a kínaiakat. Tudnátok nekik ez alkalommal egy előadóműsort csinálni, amelyik nem tartalmaz semmi pártkultúrát, semmi közönséges és trágár vicceket és valóban az emberekhez tartozik? Legalábbis az NTDTV törzsközönségének nyújthatnátok egy műsort, amelyikkel még elégedettebbek lennének. Ezáltal a tévéműsornak még jobb hatása lesz. Ámbár pillanatnyilag még kevés tehetség létezik, azonban nincs úgy, hogy nektek nincsenek képességeitek. Valójában meglátásom szerint ti nagyon jól rendeztetek meg néhány kulturális előadást. Amiben pillanatnyilag leginkább hiányt szenvedünk, a zeneszerzésre és a hangszerelésre való erő, mert némely előadásoknál nagyon monoton volt a zenekíséret. Valójában nekünk vannak tehetségeink ezen a területen, a kérdés csak az, hogyan tudnátok bekapcsolódni az ezekkel a különleges képességekkel rendelkező Dáfá-tanítványokat, avégett hogy kibontakoztathassák a képességeiket.

Főképpen tehát erről a kevés pontról van szó, gondolkodjatok el egyszer közösen és gondoljátok át egyszer. Tulajdonképpen ezek a konkrét dolgok saját magatok által kellene legyenek megoldva. Ezek valóban már túl konkrétak, normális módon én semmit sem mondok a konkrét dolgokhoz. Mihelyt a Dáfá-tanítványoknak van egy találkozója, mindig az a kívánságuk, hogy a Mester egyszer arra járjon és mondjon egypár szót. Azonkívül ezúttal arról van szó, hogy a művészet területén megteremtjük a művelésnek, az összes élőlény megmentésének és a Fá-igazolásnak egy útját. Avégett hogy még inkább tisztában legyetek a Fá-igazolásnál végzett munkátok fontosságával, mondani fogok egypár szót ehhez. Tulajdonképpen az utóbbi időben ezt már nagyon jól csináltátok, mindazonáltal még messze terjedőbben kellene csináljátok. Még jobban összehangolhatnátok magatokat és megerősíthetnétek az erőiteket. Avégett hogy azok a művek, amiket létrehoztok, minden területen tartalmilag még jobbak lehessenek. Csak ennyit gondoltam el ehhez. Mielőtt a találkozótokra jöttem, már egy jó ideje tartottátok azt, nos akkor egyszerűen csináljátok tovább. (mosolyog)

Tanítvány kérdés: Mester, megkérhetem Önt egy útmutatásra?

Mester: Igen, kérdezz egyszerűen.

Tanítvány kérdez: Nekem van egy régi barátom, aki *erhun* és zongorán játszik, zenét is szerez. Nagyon jól ismerem őt, nem tetszik neki a szárazföldi Kínának a környezete. Nagyon szívesen meghívnám ide, avégett hogy elszakadjon attól a környezettől, és aztán tisztáznai fogom neki az igaz körülményeket.

Mester: Tulajdonképpen én már nagyon régen töprengök azon, amiről mesélsz. A szárazföldi Kínában a tanulóknak meglennének a feltételeik, hogy mindegy, milyen sok együtttest alakítsanak ki. Szintén nem lenne probléma számukra nagy együtteseket kialakítani, sőt egy nagy szimfonikus zenekart sem lenne probléma számukra kialakítani, azonban itt külföldön még nincsenek meg ezek a feltételeink. Ötlet az mármost ötlet, hogy egy meghívás realista-e vagy sem, azt azonban még jól át kell gondolja az ember. Azonkívül azon is realistán el kell töprengeni, milyen hatást fejthet ki a kiutazás után és milyen magatartása van a Fálun Gong-gal szemben. Az igaz körülmények tekintetében természetesen ez nem probléma. Csak azt lehet mondani, próbáljátok ki egyszer és nézzétek meg, mi történik.

Tanítvány kérdez: Véleményem szerint a zeneszerzésre való erőmben [tehetségekben] szenvedünk hiányt.

Mester: Tehát a zeneszerzéshez, tulajdonképpen nem kevesen ülnek itt azokból, talán léteznek még olyanok, akik nem jöttek el. Véleményem szerint a zeneszerzés most nem nagy probléma, a hangszerelés igazán egy probléma.

Tanítvány kérdez: A hétköznapi emberek között sok kiváló tehetség létezik a hangszerelésre, megkérhetjük-e őket, hogy segítsenek?

Mester: Ez egy ötlet. Ezt megpróbálhatjátok egyszer.

Tanítvány kérdez: Ma a Mesterrel állok szemben és nagyon szégyellem magam. Tegnap a Fák-konferencián nem tudtam visszatartani a könnyeimet, korábban én egy zeneszerzésre és hangszerelésre szakosodott specialista voltam. Az üldözés kezdete óta sohasem léptem ki és nem is műveltem magam állhatatosan, az egész idő alatt egyszerűen nem tudtam elengedni a dolgokat korábról. Bocsánatot kérek a Mestertől. Mostantól fogva szeretnék együttműködni, mátol fogva valóban ki fogok lépni. (taps) Az NTDTV gálájára [A nagy Tang koncertre] van egy ötletem. Angliában léteznek olyanok, akik az ősi Tang-zenével foglalkoznak, már feljegyezték a Tang-zene néhány kottáját [partitúráját]. Gondolom, az ősi részt fel lehet dolgozni kottákká az ősi Tang-zene stílusa szerint [Azt gondolom a {hangverseny} klasszikus részére mi írhatnánk partitúrákat a Tang zene alapján.]

Mester: Miért beszélek hát én újra és újra a Tang-dinasztia kultúrájáról? A Tang-dinasztia kultúrája az emberiség valódi kultúrájához tartozik, azonkívül ez volt mindennek a tetőpontja. Úgy a technológiának az állapota, mint a kultúra is az abszolút élen voltak. A Tang-dinasztia után elkezdődött a hátralépés. Természetesen ti is láttátok, hogy a Ming-korszakban és a Qing-korszakban is sok jó dolog létezett, valójában már egy kínosan aprólékos állapotban voltak találhatóak. Úgy az irodalmárok, mint a kézművesek is nagyon fáradoztak az apróságokon és finomságokon, így már nagyon szűkkeblűek (kicsinyesek) lettek a túlhajszolt finomságukkal (aprólékosságukkal). Már hiányzott a Tang-művészet kifejezőmódja, amelyik úgy kitűnő, mint nagyszabású is volt. Ámde mindegy, melyik korszakból valók, a műalkotások létrehozásához mindig lehet valamit tanulni ebből. Mindazonáltal nektek ezt össze kellene kötnötök a kulturális különlegességgel, amit a Dáfá hozott az emberiségnek, és a Dáfá-tanítványok egy jóra való útját létrehoznotok az emberiség számára, ennél nem kellene egyszerűen mindent átvennetek a Tang-dinasztiából. Lehet tanulni a Tang-dinasztia, valamint más dinasztiák kultúrájából, a zeneszerzésnél lehet alapul venni a régi kornak a művészeti tartalmát, valamint a hangzását és továbbfejleszteni a kínai népnek a tulajdonságait.

Tanítvány kérdez: Jó napot Mester! A hangszerelésnél gyakorta állok egy rejtély előtt, példának okáért a gyerekek zenéje mindig rendelkezik a vidámság egy nyomával. Én két darabot komponáltam, amelyek rendelkeznek valamivel a dzsessz stílusából. Ez talán nincs egészen rendben?

Mester: Hogy ez most a modern vagy az ősi zene, pontosan úgy van, hogy a Dáfá-tanítványok egyszerűen egy saját utat kellene teremtsenek a felismeréseik szerint. Miért mondom hát én ezt? Mert mindegy, bárki is legyen ez a világon, mindegy, milyen nagy képességei vannak és bármilyen tehetséges is legyen, ő nem érheti el, hogy egy tiszta utat teremtsen meg. Nem elegendő, ha csak remek művészeti (művészi) készségeket és képességeket birtokol. A Dáfá-tanítványok már azon vannak, hogy személyesen műveljék magukat, a Fák-igazolás közben már nagyon tisztákká váltak. A

gondolati látókörük és a szemléletmódjuk már más. Vagyis ti meg tudjátok ezt csinálni, ti valóban szabványosíthatjátok az úgynevezett modern embereket és újra a valódi emberi útra hozhatjátok őket, ezért célozhattok meg egy ilyen hatást és fektethettek is le egy ilyen alapot az emberiség számára. Már mondtam, hogy úgy tűnik, hogy a televíziótoknál, az újságjaitoknál és a rádióadásoknál sok tekintetben valóban még nagyon sok nehézség létezik, de a nehézségek idővel meg lesznek oldva. A döntő az, hogy egy jó kultúrát adjatok az emberiségnek, az egyelőre a legeslegfontosabb. Meg fogjátok látni, hogy azok a dolgok, amiket a Dáfá-tanítványok csináltak minden területen, utánozva lesznek a jövőben emberek által, mind a jövőbeni emberiség fő kultúrájához tartoznak. Így sorsdöntő, hogy ti ma jó dolgokat tudtok-e alkotni. Ha ezek az alapvető dolgok le lehetnek rögzítve, akkor a jövőbeni emberek tanulni fognak ezekből. Következésképpen az, amit tesztek és amit kihoztok, rendkívül fontos. Szükség szerint tanulhatjátok a hétköznapi emberek dolgait az ősi korból vagy a modern korból, mindazonáltal nektek minden esetre egyenes (őszinte) dolgokat kell létrehoznotok és viselnetek a felelősséget az emberekkel szemben. (mosolyog) Legyetek egy picit lazábbak, nincs úgy, hogy nektek nagyon nehéz körülmények között kell csinálnotok valamit. Tulajdonképpen, ha ti egy normális állapotban csináltok valamit, az már más, mint a hétköznapi embereknek a dolgai. Ha még hozzájönnek a készségeitek, akkor az már nem szokványos többé.

Éppen azt mondtam, mindegy, hogy ez a Tang-zene vagy a modern zene, ha ti ezeknek a kiváló tulajdonságaival kapcsolatban komponáljátok meg a saját darabjaitokat, akkor azok biztosan mások, mint a hétköznapi embereknek a dolgai. A látókörötök és a tartalmatok alapján olyan zenét szerezhetek, amelyeknek egy másik tartalma [belső értelme] van. De egyvalamit, a kérdés az, hogyan tudjátok még megjavítani a zenének az alapját [alapelemeit]. Ha azt jól meg tudjátok csinálni, akkor ti tökéletesen egy nagyon jó úton vagytok.

Tanítvány kérdez: Mester, én a nyugati zenében lettem kiképezve, most gyakrabban kerülök érintkezésbe a kínai zenével. Mit tart Ön arról, ha a kínai és nyugati zene össze lesznek kapcsolva egymással?

Mester: Az önmagában nem probléma, mindkettőből lehet tanulni valamit. Fontos az, egy utat teremteni. Például a hangszerelésnél, a régi Kínában nem lett olyan nagy hangsúly fektetve a hangszerelésre egy zenedarabnál. Akkoriban alapjában véve az együttes játék (összjáték) egy formájához tartozott, legfeljebb úgy volt, hogy különböző hangszerek különböző futamokban felváltva vezettek vagy szólóként játszottak, nem lett hangsúly fektetve az összes hangszer együttműködésére (összhatására) [a hangszerelésre]. A hangszerelés, amiről most van szó, valójában a nyugati zenekultúrából lett importálva, lényegében ez is az istenségek által lett átadva az embereknek és a jelenlegi emberi civilizációnak szintén a legjobb dolgaihoz számít. Ezek a dolgok előnyösek az emberiség számára.

Tanítvány kérdez: Mester, a kínai klasszikus zene nagyon erősen különbözik a nyugati klasszikus zenétől. Hogyan néz ki a különbség a mennyben?

Mester: A reneszánsz előtt a hangszerek jellege és a nyugati zenéje nagyon egyszerű volt. A reneszánsz után a nyugati zene fokozatosan elérte a csúcst, az emberiségnek a kultúrája és a művészete hirtelen egy roppant nagy ugrást tett. Abban az időben az emberiségnek a kultúrája és a művészete összehasonlítva az eredeti emberiséggel már nagyon különböző volt. Ha most a mennyben levő zenéről kellene legyen szó, akkor természetesen nagyon sok fajta létezik, azok mind az élőlények állapotainak különböző sajátosságain keresztül jöttek létre. Ma a nyugati zenénél úgy van, mintha ott a hangszerelésről, a hangszerek belépéséről lenne szó, és mintha a hangszerek tulajdonságainak az uralásáról lenne szó, így az egész zeneelmélet egy átfogó rendszert képzett. Összehasonlítva az emberiség őseredeti zenéjével ez már úgy egy bonyolult, mint nagyon nehéz szakká is vált. Innen az emberek szempontjából szemlélve a nyugati zene már egy nagyon teljes rendszerre vált, ezt az istenségek szántszándékkal adták át az embereknek az újkorban. A keleti zene a normál kultúrához tartozik, amit az istenségek adtak egyre tovább az embereknek a történelem és a kultúra felépítésének az összefolyamatában. Ennél nemcsak a kelet és nyugat közötti kulturális különbségről van szó, hanem ezek olyan dolgok is, amelyek különböző kozmikus rendszerekből lettek átadva. Számptalan más kozmikus rendszerben léteznek még ezeknek a saját dolgaik, azonkívül mind nagyon rendszerezettek, nagyon szentségesek és csodálatosak. Itt csak olyan dolgok vannak, amiket az istenségek továbbadtak az embereknek, ezek olyan dolgok, amik emberi eszközökkel lettek kifejezésre juttatva. Ez a színpadi

művészetnél és a festészetnél is igaznak bizonyul, az emberek csak az olajfestészetről és a kínai festészetről tudnak, valójában ezek csak kulturális tulajdonságok, amelyek különböző rendszerek istenségei által lettek továbbadva a különböző rendszerek legalacsonyabb szintjein levő élőlényeknek. Ez tehát azt jelenti, a sárga emberfaj különböző szinteknek az istenségeivel áll kapcsolatban az égitesteknek a rendszereiben a legmagasabb istenségekig. Ezekben a rendszerekben megvannak nekik az ő tulajdonságaikkal rendező állapotaik. A fehéreknél ugyanúgy van, ők az ő kozmikus rendszereikkel állnak kapcsolatban. Ezekben a rendszerekben bármilyen világegyetem különböző élőlényei a tulajdonságai és létformái léteznek. A földre érkezve, ez pontosan különböző népek kulturális tulajdonságaiként mutatkozik meg, következésképpen a zeneszerszámok, a zene jellemző vonásai, a stílus is más. És mégis a nyugati zenének a rendszere az újkorban, bezárólag a zeneszerszámokkal, nem is a fehérek mennyországaiban levő istenségek terméke, élőlények messze távolban levő rendszereinek a dolgaihoz tartozik és csak a nyugati társadalomnak lett adva, ez is a Fá-ért jött. Az emberi kultúra, ami hosszú idő óta a Fá-helyreigazítás számára lett megteremtve, ezen szintnek az élőlényei számára már gazdag tartalmúvá vált.

Tanítvány kérdez: Jó napot Mester! Én egy tanítvány vagyok, a fő szakom a dzsessz, (mind nevetnek) ezért néha eltöprengek, hogy egyáltalán csinálnom kellene-e ezt?

Mester: Én úgy gondolom, pillanatnyilag csak az a szakasz van, amelyikben a Dáfá-tanítványok a Fá-igazolás közben művelik magukat, ez még nem az embervilágban történő Fá-helyreigazításnak az ideje. Ha ti a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat, úgy nektek biztosan kell ennetek, dolgoznotok is kell. Némely állások nem egészen olyan megfelelőek, mit lehet akkor tenni? Tehát, te végezheted a munkádat a hétköznapi embereknek a társadalmában, a legnagyobb mértékben hozzáalkalmazkodva ehhez az állapothoz. Valójában az emberi társadalomnak sok dolga nem jó többé, ámde az emberi társadalom most már egyszer ilyené vált, az emberek a világon ezt mind el is fogadták, ez mármost egy ilyen társadalommá vált. Az embervilágban való Fá-helyreigazítás előtt az emberiség éppen egy ilyen állapotban van, ezzel most nem foglalkozunk. Továbbra is utánajárhattok a munkátoknak, ámde a művelés közben nektek tisztában kell lennetek azzal, mi jóra való és mi nem. Azt mondod, te ilyesmit tanulsz, ámde te legalábbis valami hasznot húztál a zeneelméletből és a zenei tudásból, rendelkezél ezekkel az ismeretekkel. Miközben a zene alapjait tanulod, folytathatod az elsajátított foglalkozásodat, hogy megéljél. Már rendben van, ha lehetőleg jól végzed a munkát. Ugyanabban az időben persze komponálhatsz ortodox [szabványos] és hagyományos darabokat is. Ha a körülmények megengedik, akkor te érintkezésbe kerülhetsz más ortodox [szabványos] zenével is, kikeresheted magadnak azokat a dolgokat, amelyeket jóra valóaknak tartasz, ezt meg lehet csinálni. Amit tanultál, a kották előadásának a szempontjából nézve, csak a stílusirányzatnak egy kérdése. Ami a zeneelmélet uralását illeti, úgy ez ugyanaz.

Tanítvány kérdez: Mióta a zenecsoport meg lett alapítva, mindig volt egy nagy akadályom a hangszereléstől kezdve a komponálásig (zeneszerzésig). Úgy a saját magam által szerzett (komponált) darabok, mint a mások számára végzett hangszerelés is a színvonal szempontjából nézve rendelkezik egy hézaggal (hiányossággal). Azonban úgy néz ki, hogy mi már mindannyian a legjobbat hoztuk ki magunkból, mi szintén már mindent kimerítettünk, amit tanultunk. Valóban nem tudjuk többé, hogyan csinálhatnánk egy áttörést és hogyan kellene javítanunk rajtuk [és lehet javulni tovább]. (mind nevetnek)

Mester: Én úgy találom, ez nincs feltétlenül így. Tulajdonképpen én is hallottam az általad játszott darabokat. Ha a színvonalról beszélünk, úgy én most azt találom, hogy szó sincs alacsony színvonalról. A döntő az, hogy a kompozíciók a hagyományhoz tartozzanak, amit mindannyian szeretnek és következésképpen egy egyenes utat járunk. Nincs a hétköznapi embereknek egy olyan kifejezésük, hogy száll az ének szájról szájra [A hétköznapi emberek nem azt mondják, hogy a daloknak fülbemászóaknak kell lenniük?]? Mihelyt énekelsz, az emberek melletted már szeretnék megtanulni azt és már dúdolhatják. Ennél arról a kérdésről van szó, hogyan érheted el, hogy a dolgaid úgy jóra valóak legyenek, mint a polgárok ízlésének is megfeleljenek. Tulajdonképpen világosan megmondva, milyen jók a Dáfá-tanítványok által létrehozott dolgok, nem a színvonalon múlik. Az a kérdés a döntő, hogyan teremtheti meg a saját útját az ember.

Tanítvány kérdez: 1949 után alapjában véve Kínában nem létezett többé zene. Ha a normál emberek éneklésre nyitották a szájukat, akkor biztosan a pártkultúra dalai voltak, úgy a szövegek, mint a

melódia is. Nekünk most megvan ez az alkalmunk, kihasználhatjuk a Dáfá-nak az erejét és az esélyét, azért hogy valóban egy darab mennyet teremtsünk az embereknek. Úgy találom, pillanatnyilag a tanulók által komponált zenedarabok összességükben valamivel lágyabbak, ezek nagyon kiegyensúlyozottak. Úgy találom, talán a nagyszerűség és a pompa hiányzik.

Mester: A leírásoknál, amiket éppen mondtál, egy szó nagyon jó volt, nevezetesen „kiegyensúlyozottak”. (mind nevetnek) Túlhajtott érzelmek és emberek közötti erős harci szellem, mind nem tartoznak a normál emberi állapotokhoz, valójában ilyen dolgok a démoni jellem (természetesen) keresztül keletkeznek. Az embereknél persze egyidejűleg létezik jóság és rosszindulat. Ha különösen izgatott az ember, ha ráadásul az ésszerűség határán kívül viselkedik, akkor legtöbbször az a modern zenének a dolgaihoz tartozik. Ésszerűtlen szenvedélynél, ésszerűség nélküli örületnél tulajdonképpen már azon van az ember, hogy a negatív dolgokat ösztökélje. Egy kiegyensúlyozott állapot könnyörületes csupán, tulajdonképpen csupán az a valódi állapota az embereknek. A kiegyensúlyozottságban léteznek szintén csúcspontok és mélypontok is, minden nagyon ésszerű. A kiegyensúlyozottság is megmutatkozhat dicsőségesen, azonban az alap a kiegyensúlyozottság. (taps)

Az én szememben azonban ti rendelkeztek képességgel (tudással). Nem szükséges összehasonlítani magatokat a mai úgynevezett magas színvonallal. Ha ma erről beszélünk, sok ebből a modernek dolgaihoz tartozik. Hány ember tudja elérni ma, hogy valóban ortodox és illedelmes nagy tétéleket komponáljon? Mindannyian az úgynevezett modern zene útját járták. Az újkor kínai dalai mind a pártkultúra dolgai, és nem létezik semmi, amit valóban a színpadra lehet vinni. Olyan darabok, ahogyan azokat a nyugati zenészek az utóbbi évszázad előtt megkomponálták, Kínában most senki által sem lehetnek komponálva. Természetesen ezek most nyugaton sem fognak létezni többé, mert a csúcspontjuknak az ideje már elmúlt, a modernek kaotikus dolgai által egy mély völgybe lettek dobva. Ámde mindazonáltal nyugaton léteztek, Kínában azonban soha. Valójában némely dolgok a kínai zenében is nagyon jók voltak a hajdankortól fogva az újkorig, a kiindulási pontjuk és az alapmelódiaik valóban az emberi állapothoz tartoznak. Ha ezzel valóban komponálni akar valamit az ember, szintén egy nagyon nagy és széles dimenziót lehet megmutatni, azonban még nem létezik senki, aki erőfeszítéseket tesz ebben az irányban, még kevésbé fejlődhet ez egy rendszerré. A dinasztikák váltakozásával természetesen a kultúrák is meg fognak változni. Az előző dinasztiaának a dolgai el fognak vesződni az új dinasztia kultúrájának az áramlásán keresztül, ez is egy ok, ezért lehetetlen a zene esszenciáját örökül hagyni majdnem 5000 év kultúrából. Egy dinasztiaiban sem léteztek valaha is emberek, akik ebben az irányban tettek valamit. A nyugati festészet és zene számára csupán az utóbbi két évszázad óta léteznek iskolák, tanfolyamok és szabályok. A tanítványok akkor tudják, hogyan kellene tanuljanak és szisztematikusan és szabályszerűen ki vannak képezve. Következésképpen ez egy teljes rendszerré fejlődött ki. Azonban Kínában egy dinasztiaiban sem lett ilyesmi csinálva. A Kínai Köztársaság megalapítása után természetesen Kínában is léteztek emberek, akik figyelmet szenteltek ennek a dolognak. Lassanként léteztek emberek, akik a kiképzésük után visszatértek nyugatról, ők uralták a nyugati zene egyes dolgait. A Qing-dinasztia vége óta léteztek ilyenfajta tehetségek. Azonban még nem létezett senki sem, aki rendszerezte a kínai kultúrát, ennek a tartalmát és ennek a hangzását a zenében, és valóban tisztességes dolgokat tudott volna kihozni, amelyek a társadalom főkultúrájához tartozzanak. A rosszindulatú párt nagyon sok éven át ilyesmit kürtölt szét: „Hagyjátok nyílni a száz virágot”, ez mind csak a rosszindulatú politikai hatalmuknak szolgál. Valójában semmit sem teremtettek, mert ez a pártkultúra, amelyik a rosszindulatú párt egyeduralmát szolgálja, erőszakot és erős érzelmeket tartalmaz, azonkívül a célja a népi [etnikai] kultúrának a kiirtása. Nem tudja elviselni (tolerálni) a kiegyensúlyozott tulajdonságokat, amelyek valóban az emberiséghez tartoznak, nem hordoz semmi emberit magában. Még kevésbé lehet szó az ortodox civilizáció ötezer évének a tartalmáról és hangzásáról. A legalapvetőbb dolgok, amiket a rosszindulatú párt szorgalmaz, éppen a Szovjetunióból lettek importálva

Azt hiszem, úgy tűnik, hogy nektek mindannyiőtoknak egy nagy célja és erős akarata van. Ha csinálni akartok valamit, akkor próbáljátok meg egyszerűen csinálni. Én látom, hogy Kínában a hajdankortól (az ókortól) fogva máig sok népszokás és népdal lett hátrahagyva, sok közülük különböző dinasztikáknak az ízével rendelkezik. Ezeknél a mai kínaiak által komponált daraboknál szintén meg lehet találni különböző dinasztikáknak egyes tényezőit, és ehhez jön még az orosz fűszer. A régi Shanghaiban akkoriban sok népszerű dal létezett, ámbár egyes szövegek ezekből nem voltak olyan jók, de nagyon gazdagon tartalmazták az ősi Kínának a hangzását, valamint az embereknek a tudatosságát

(az öntudatát) a hajdankorban (az ókorban). Így a melódiák az ókori kínaiak hagyományos hangzását bírják alapul. Ha ti az ókínai zenének a melódiáit és a hangzását vehetnétek alapul és aztán kibővíthetnétek a nyugati zenének a technikájával, ha tehát kitaposhatnátok ezt az utat, akkor annak egy nagyon dicsőséges kilátása van. Megértettétek már, mire gondoltam? Mert hiszen ebben a tekintetben ti specialisták vagytok.

Tanítvány kérdez: A nyugati hangszernek megvannak a felhangjaik, úgy találom, lehet érezni a tartalmat a felhangok mögött. A nyugati hangszernek és a kínai hangszernek a felhangjai rendelkeznek a saját jellegzetességükkel és a tulajdonságaikkal.

Mester: Ez a te konkrét érzékelésed. Ami a tartalmat illeti, úgy az emberi kultúra már átfutott egy bizonyos történelmi folyamatot, így mindegyik hangjegy, amit lejátszik az ember, tartalmazza ennek a népnek a tulajdonságát és az élet számára való személyes érzéseknek a tartalmait. Egy darabnak mindegyik futamába bele van foglalva a tartalom, amit a művész kifejezésre akar juttatni. A hangjegyek használatánál természetesen létezni fog a tartalomnak a kifejezése, ez magába foglalja a felhangok használatát. Ez az ő személyes érzékelése ebben a tekintetben.

Tanítvány kérdez: Én egy Ausztriából való tanuló vagyok. Mi alapítottunk Ausztriában egy együttest, amelyik négy személyből áll. Én klasszikus zongorát tanultam, a másik három dzsesszt játszik. Nekünk pillanatnyilag van egy problémánk, nevezetesen a másik három azon a véleményen van, hogy a kompozícióik (szerzeményeik) nagyon tiszták lennének, valójában még mindig valamivel erősebben dzsessz-szerűen hangzanak.

Mester: Talán a kialakított nézetek találták ezt tisztának. Ha az ember egyáltalán nincs befolyásolva a modern zenének a nézeteitől, a kompozíciók (szerzemények) biztos mások lesznek. Úgy van, mint már elmagyaráztam: Te most előadhatod ezeket a dolgokat, hogy megéljél, az nem probléma. Ha azonban valóban a Dáfá-tanítványoknak a zenéjét szeretné komponálni az ember, meg kellene teremteni a saját utat. Ebben a folyamatban biztosan fog létezni a felismerésnek a kérdése.

Tanítvány kérdez: Az iskolában dzsesszt játszanak. Az jó, ha az utcán játszunk?

Mester: Ha ti valóban egy nagyon jó utat tudtok megteremteni, akkor az előadásotok biztosan sok embert fog vonzani, az biztosan így van. Jegyezzétek meg a szavaimat: Az emberiség a Dáfá körül forog, a Dáfá-tanítványok mindegyik mozdulata és mindegyik magatartása ma befolyásolhatja az emberiséget. Egyik nap egy összejevetelt tartottam a tanulókkal, akik festéssel foglalkoznak, ott elmagyaráztam, miért kellene az ortodox művészetnek egy útját járni. Mikor korábban helyszínt kerestek egy festménykiállítás számára, csak nagyon nehezen találhatták meg. Miután arról beszéltem, hogy az emberiség újra vissza kellene menjen az ortodox művészetnek az útjára, az az érzésük volt, hogy az emberek magatartása a világon megváltozott, mert az istenségek szabadabbá fogják tenni az utat a Fá számára. Ha viszont ti nem csináljátok jól, akkor akadályok fognak létezni, mert minden, amit a Dáfá-tanítványok csinálnak, össze van kötve a műveléssel. Valójában az emberiség a Dáfá körül forog. Ha te valóban megtermed a saját dolgaidat, akkor nézd csak meg, mindannyian meg akarják hallgatni és nézni, sőt sok ember meg akarja tanulni azokat.

Tanítvány kérdez: Némely dolgok az alkotásnak az elveit érintik, kérem a Mestert, hogy adjon útmutatást ehhez. Az egyik az, én éppen azon vagyok, hogy egy koncertet komponáljak. Vehetem-e a „Pu Du” Dáfá-zenét egy tételként ehhez? A második kérdés az, nekünk hiányoznak zenészek az együttesben, ha néha csak egypár zenész játszik a színpadon, nincs meg egy zenekarnak a hatása. Csinálhatok egy CD-t háttérzenével és egyidejűleg elől hagyom játszani a zenészeket? A harmadik kérdés az, korábban hallottam dolgokat más dimenziókból. Használhatom ezeket a dolgokat?

Mester: Mikor éppen a jó koordinációról beszéltem, pontosan erre gondoltam. Köztetek nem létezik konfliktus a szerzői jog miatt. Csak azon múlik, hogyan tudtok jól koordinálni (összehangolódni, együttműködni) egymással és hogyan járhattok egy utat, amelyik hátrahagyja a jövő embereinek a Dáfá-t. Művelők nem ügyelnek a veszteségekre és nyereségekre az embervilágban, a hétköznapi emberek tartanak veszteségeket és nyereségeket, a hírnevet és a gazdagságot is nagyon fontosnak. A Dáfá-tanítványoknak a célja az, hogy elérjék a gyümölcshelyzetet a művelés által, ezért a Dáfá-tanítványok egyáltalán nem ügyelnek ezekre a dolgokra. Bárki is tett valamit a Dáfá-ért, az vonásra le van jegyezve az istenségek által, az mind hátra lesz hagyva a jövő számára. Ha arról van

szó, mire törekszetek ti itt az emberek között, ti nem törekszetek semmire. Így ti csak ilyenek lehettek: Először az önművelés és másodsor minden élőlény számára ott lenni. Miközben megmentetek minden élőlényt, ti azon is vagytok, hogy kitapossátok az emberiség útját az összes élőlény számára. Ami azt illeti, a „Pu Du” zenéjét beépíteni a saját kompozícióba (szerzeménybe), nincs úgy, hogy az nem megy, a kulcs abban rejlik, hogy ti még nem értettétek meg valóban a „Pu Du” tartalmát. Mert ez a Mesternek a komplett folyamata (eljárása) a történelem előtti kortól a Fá-helyreigazításig, melyik koncert tudná hát felölelni ezt?

A második kérdésnél egy együttesről van szó. Lehetetlen, hogy most azonnal összeállítsunk egy szimfonikus zenekart az előadásra. Pillanatnyilag azonban létezik egypár másik lehetőség. A színpadi előadásnál, mint például a táncnál, egy a zene számára való számítógépes programon keresztül lehet előállítani a zene, egy vonós hangszer sok vonós (hangszeren játszó) számára fel lehet dolgozva. Több hangszernek a felvételeit lehet összeállítani és egy nagy zenekarnak a hatását megteremteni. Sok film háttérzenéjének a számára szintén ezt a módszert használják, azért hogy költségeket takarítsanak meg, ez lenne az egyik módszer. Egy másik az, hogy közvetlenül a számítógéppel zenekari előadásokat lehet imitálni (utánozni, szimulálni), ez is megy, viszont némely dolgoknál a minőség nem jó. Azonnal meg lehet állapítani, hogy ezek elektronikus hangszerek. Ha utánozni akar az ember, akkor annak szintén valódián kell hangzania. Ebben azok ismerik ki magukat közületek, akik zenével foglalkoznak, mert ti kell rendelkeznetek bizonyos ismeretekkel a zeneszerszámok funkciójáról (rendeltetéseiről). Természetesen, bármilyen valódián is hangozzanak az utánzatok, a profik annak ellenére ezt ki tudják hallani, de a normál hallgatók nem tudják kihallani. (mindannyian nevetnek) Ezek mind módszerek. A harmadik kérdésnél arról van szó, mit hallottál te más dimenziókból. Ha te azt valóban vissza tudod adni, akkor csináld azt, véleményem szerint viszont ezt normális módon nagyon nehéz megcsinálni. Mert ha az ember nem tartózkodik a magas dimenziókban, akkor nincsenek is olyan hangszerei, amelyek még mikroszkopikusabb alapanyagokból vannak összeállítva, innen eredően nem lehet ilyen hangzás előállítva. Azonkívül a hang önmagában szintén az anyagi mezőnek egy közvetítése. Az anyagi mező nélkül, amelyik magas dimenziókban van kialakítva, ilyen szentségességet nem is lehet érezni.

Tanítvány kérdez: A „Pu Du”-t és „Ji Shi”-t be lehet építeni egy futamként a kompozícióinkba (szerzeményeinkbe)?

Mester: Ami a „Pu Du”-t és „Ji Shi”-t illeti, úgy én éppen az első kérdés megválaszolásánál beszéltem erről, ennél nem létezik a probléma a szerzői joggal. Csak a gyakorlatokra való két zenedarab nem szabad legyen megérintve, minden mást lehet használni. Éppen arra szolgálnak, hogy szükségetek szerint bevessétek azokat. Az nem probléma. A gyakorlatzene semmiképpen sem szabad legyen megérintve, mert már egy erős kapcsolattal rendelkezik a műveléshez és ezért nem szabad legyen beépítve más zenedarabokba. Ámbár a zenedarabok Dáfá-tanítványok által lettek komponálva, mindazonáltal a hétköznapi embereknek lesznek hátrahagyva. A „Pu Du”-nál és „Ji Shi”-nél neked tudnod kell, milyen tartalmat jutattak kifejezésre. Az nem megy, a világegyetemet egy tojásba dugni.

Tanítvány kérdez: Ha a gyakorlatzenének a felvételi minősége már nem olyan jó, később csinálhatunk egy új felvételt?

Mester: Az nem probléma. A minőséget javítani, az nem probléma.

Tanítvány kérdez: Az imitált (szintetizált) zenénél, a hangszín kellene leginkább valódi legyen, erre viszonylag egy jó berendezést kell beszerezniük magunknak, erre nagyon sok pénz szükséges.

Mester: Nem feltétlenül. Némelyik nagyon egyszerű számítógépes szoftver nagyon jutányos, amit a szárazföldi Kínából is meg lehet vásárolni. (mindannyian nevetnek) Némelyeknek a minősége rendben is van, mégis nagyon jutányosak.

Tanítvány kérdez: Hosszú távon nézve egy hitellel jobb számítógépeket lehetne venni

Mester: Ti megpróbálhatjátok, hogy megoldjátok ezt, de fontoljátok meg egy dolgot: A Mester sohasem mondta, hogy nektek kényszeríteni kellene magatokat, hogy megcsináljátok valamit, ha hiányoznak a feltételeitek. Feltétlenül a lehetőségeitek szerint kell csinálnotok, máskülönben azon lennétek, hogy a végletekbe menjetek, ha egy jó kiindulópontotok is lenne ennél. Ha az ember nehezzé

teszi az életét és sok tekintetben nehézségeket okoz magának, még kevésbé tudja csinálni a dolgokat, amiket Dáfá-tanítványok kellene csináljanak. Nem kellene saját magatoknak nehézségeket okoznotok.

Tanítvány kérdez: A jelenlegi koncertre mi egy közepes és egy nagy *ruant* szereztünk be magunknak. Mikor megvettem azokat, a zeneüzletben (hangszerboltban) láttam egy *pipát* a Qing-dinasztiából. Csupán miután nekem el lett magyarázva, tudtam, hogy a régi korokban a hangszereknek a húrjai mások voltak, mint a maiak. Most acélhúrok vannak használva és az ókorban (a hajdankorban) a húroknak más szerkezete is volt. A mai húrok viszonylag hangosak.

Mester: A régi korokban selyemhúrokat és marhainhúrokat használtak. Az emberiség környezete a régi korokban nem volt olyan zajos, az emberek szíve is nyugodt volt, következésképpen a selyemhúrok használatánál az akkori környezetben nem volt az embernek az az érzése, hogy halk lenne. A régi korokban nem léteztek ilyen modern nyugati zeneszerszámok, ezért a mai kompzícióknál (szerzeményeknél) a mai körülményeket kell figyelembe venni. A régi korokban csak selyemhúrok és marhainhúrok lettek használva, ennek nem csak az az oka, hogy az ember nem rendelkezett ilyen modern kézműipari árucikkkel, ennek szintén nagyon sok köze van a környezethez az ókorban (a hajdankorban). Ha most azt mondjuk, hogy mi egy saját utat kellene megteremtünk, ez viszont nem azt jelenti, hogy a zeneszerszámok is újra vissza kellene térjenek a régi korba. A mai emberi környezet mármost már ilyené vált, így szintén csak a mai kéznél levő zeneszerszámokat lehet használni.

Tanítvány kérdez: Pillanatnyilag talán még nincsenek meg a feltételeink, hogy élőben közvetítsük az újévi gálát. Ha viszont nekikezdünk, hogy előkészítsük az élő adást az újévre, akkor...

Mester: Én úgy gondolom, a feltételek nélkül ez még nem megy az élő adással. Azonkívül annál léteznek bizonyos nehézségek, ha mi most mindenkit elhoznánk Amerikába, és hogy minden tehetséget összegyűjtsünk egy gálára, mert némelyeknek van munkájuk és dolgozniuk kell, némelyek nem mennek (szakadnak) el a családtól. Azonkívül némelyek ezt nem is engedhetik meg maguknak. Sokféle nehézség létezik. Ha megcsináljátok, hogy különböző helyekről való programokat és kompozíciókat összeillesztetek egy DVD-n, úgy ezt beilleszthetitek az adásokba, úgy az is megy. Manapság valóban nagyon valódi effektusokat lehet létrehozni a számítógéppel.

Tanítvány kérdez: Nekünk szabad a zenedarabjainkat egymás között használnunk, de a kívülálló számára létezik a szerzői jog kérdése? Példának okáért, mikor én négy évvel ezelőtt egy Fálun Gong programot csináltam, használtam a „Pu Du” és „Ji Shi” zenéjét. Ez a zene különösen tetszett egy rádióállomás főnökének. Azt mondta: „Ez a zene olyan szép, használhatom-e szabadon?” Én azonnal neki adtam.

Mester: Ez nem volt olyan jó, mert az emberek nem fogják tudni értékelni. Mi van, ha visszaélnének a zenével? Pillanatnyilag még nincs időnk, hogy a hétköznapi emberek számára komponáljunk (szerezzünk) valamit. Nem célszerű, hogy hagyjuk a hétköznapi embereket önkényesen felhasználni a „Pu Du”-t és „Ji Shi”-t, más daraboknál már elmegy. Eltekintve ettől a két darabtól, más, a Dáfá-tanítványok által komponált daloknál, normális módon ez a probléma nem létezik.

Ha már a szerzői jogról van szó, tudjátok, hogyan csináltam én a Fá-terjesztésnek az akkori éveiben? Azért hogy a „Zhun Fálun”-t a törvényeknek megfelelően adjuk ki, mi nagy erőfeszítéseket tettünk. Ugyan nyilvánosságra lett hozva a kiadó által, de egy bizonyos idő után a kiadó megérezte a nyomást és nem adta ki többé. Azonban világos volt nekik, hogy ezzel a könyvvel nagyon sok pénzt kereshettek volna, úgy nem is akarták visszaadni nekem a szerződést. Később nagyon sok tanuló létezett, aki rendelkezni akart ezzel a könyvvel és ők alig tudtak volna várni. Mit csinálhatott volna az ember? Olyan sok tanuló létezett, aki tanulni akarta. A gyakorlólhelyeken jelentősen emelkedett a tanulók száma és egy könyv sem létezett többé. De mihelyt a kereslet meghaladta a kínálatot, az egész országban felbukkantak a kalózkidadások, mindenütt kalózkidadások lettek nyomtatva. Ameddig tőlem egy szó sem lett megváltoztatva és garantálva volt a minőség, nem is törődtem azzal. Az emberek pontosan pénzt akarnak keresni. A hibák szolgáltatással vannak kiegyenlítve. Minden esetre ők megcsinálják a pénzüket ezzel. A Dáfá-tanítványok sok dolga pontosan az embereknek lesz hátrahagyva, ameddig ők értékelni tudják azt, nem élnek vissza vele és nem változtatják meg azt. Mihelyt megváltoztatnák azokat, akkor felkereshetnénk őket, hiszen mindazonáltal nekünk még megvan a szerzői jogunk.

Tanítvány kérdez: Jó dalok több nemzedékre lehetnek befolyással, máig még énekelve vannak.

Mester: Miért komponálhat hát egy tehetséges zenész ilyen darabokat? Hogyhogó száz nemzedéknek hagyhat hátra egy jó nevet? Ez nemcsak a szép dallamon múlik, a zene tartalma ennek az embernek a jó erkölcsösségéből származik és a tartalomgazdag élettapasztalataiból, valamint a vele született adottságából, ez az emberi oldal szempontjából van elmagyarázva. Egy művelőnél megváltozik az élet, azonkívül ő meghaladja a hétköznapi embereknek a szintjét. Dáfá-tanítványok, ha ti valóban megteremthetitek a saját utatokat, a szerzeményeitek még inkább tisztelve lesznek, mint az ismert zenészeké a hétköznapi emberek között, ti száz, sőt ezer nemzedéknek fogtok egy jó nevet hátrahagyni. Mert ti Dáfá-tanítványok vagytok, ti egy egyenes (őszinte) úttal rendelkeztek. A szerzeményeitek (kompozícióitok) örökké tanulva és használva lesznek az emberiség által. (taps)

Tanítvány kérdez: Mester, nekem van egy kérdésem. A pop stílus (pop zene) tartalmaz démoni tulajdonságokat?

Mester: A pop stílusnál (pop zenénél) tulajdonképpen a normál polgárok népdaláról (népi dallamáról) van szó. Ehhez nem szükséges egy meghatározott stílus (éneklési mód) sem. Különböző nemzeteknek a népdalai a régi időben mindig ezen a módon lettek terjesztve, ez minden népnél így van. De manapság ezt a stílust (éneklési módot) egy meghatározott fajtaként rendelték hozzá a zenei rendszerhez, ehhez jön még a modernnek túlzása, úgyhogó ez már egyfajta elzüllött (megromlott), sőt alávaló dallammá fejlődött, amivel a démon-természetet engedik ki. Sok fiatal hajszol szintén ilyen dolgokat. Bármilyen stílus (éneklési mód) is ez, tanulhattok valamit a jó oldalából, azonban ti a saját utatokat kell járjátok.

Tanítvány kérdez: Mester, én úgy találom, hogó a daloknál, amelyeket ma komponálunk, két tendencia létezik. Az egyiknél a mi saját művelésünkről van szó, a másiknál olyasmiről van szó, amit a hétköznapi emberek megérthetnek, aminél még csak mondani sem szabad „Fá-lun Dáfá hao”. Ezt nem találom helyesnek.

Mester: Dáfá-tanítványok a Fá-t igazolják, ez megfelel az Ég szabályának és a Föld törvényének, ezért a szerzeményeitek (kompozícióitok) az összes élőlény megmentésének, az igaz körülmények tisztázásának és a Dáfá-tanítványok dicsérő énekének a célját kellene szolgálják. Természetesen, ha ti zenét szeretnétek beilleszteni a tévéfilmjeitek jeleneteibe vagy a színpadi előadások néhány epizódjába, az nem probléma. A tévéfilmek a művészi programhoz tartoznak, különböző nézőknek lesznek bemutatva, különösen a hétköznapi emberek nézőinek. Természetesen ennél léteznek egyes zenedarabok, amelyeknek a tartalma meg kell feleljen a jeleneteknek, ráadásul sok jelenet van a hétköznapi emberek életéről, aminek semmi köze sincs a Dáfá-tanítványokhoz. Meg kellene komponálni ezt a zenét vagy sem? Ez is meg kell legyen komponálva, be kell legyen építve. Ámde bárhogó is, ezek mindazonáltal olyan dolgok, amelyek Dáfá-tanítványok által lettek létrehozva, ezek mások. Ha valóban közvetlenül a Dáfá-t és a Dáfá-tanítványokat szeretné ábrázolni az ember, akkor a Dáfá-t kellene súlypontként venni. Ha Dáfá-tanítványként egyáltalán nem gondol az ember a Dáfá-ra, és egyszerűen szívesen hozza létre a hétköznapi emberek dolgait, akkor újra egy hétköznapi emberré vált. A Dáfá-tanítványok kötelessége az, hogó megmentsék az összes élőlényt és hogó igazolják a Dáfá-t. Ezt könnyű mérlegelni.

Tanítvány kérdez: Tanár, nekem van egy kérdésem, nem tudom, hogó ez-e a megfelelő idő erre. Amióta a Kínai KP megszálló csapata a szárazföldi Kínában van, úgy tűnik, hogó úgy van, hogó a csípődob gyakran van használva a rosszindulatú párt által.

Mester: Megmondom neked, a csípődobnak Kínában már egy ezer éves történelme van. Egy népi művészeti formához tartozik, amelyik Kína nyugati részén és a központi Shaanxi tartományban volt elterjedve. Ha most a csípődobokról beszélünk, úgy azt is tudom, hogó létezik még egy fajta dob. Hiszen láttátok, hogó léteznek még ilyen nagy dobok Shaanxiból. Körülbelül félméteres átmérője van, a dobosok mind férfiak. A dobolásnál ez nagyon erőteljes. Azok közöttetek, akik táncosok, ki tud erről valamit? Ti is használhatjátok ezt a dobot, ez is nagyon jó. Tudod-e, [hogó] mikor ti első alkalommal bevetettétek a csípődobot a felvonulásnál New Yorkban, sok ember mondta, hogó jönnek a kínaiak? Úgy találták, ott a valódi kínaiak jönnek. A rosszindulatú párt kihasználta a kínai kultúrának a dolgait, azért hogó saját magát dicsőítse. Ez [a csípődob] viszont nem tartozik a rosszindulatú Kínai KP

dolgaihoz. Ez viszont egy sötét (vészhozó) szellem nyugatról, egy rosszindulatú (gonosz) szellem. (mosolyog)

Tanítvány kérdez: Ha mi szeretnénk kiadni néhány szép zenedarabot, például *erhu*-zenének egy gyűjteményét, helyénvaló-e, ha a hangszerelésnél kombináljuk a kínai és a nyugati dolgokat?

Mester: Amire én gondoltam, az az, hogy ti mindent, ami jó, tudomásul vehettek. Természetesen megtanulhatjátok a nyugati hangszerelési módszereket és tanulhattok valamit a nyugati zeneelmélet területéről. Ez nem jelenti azt, némely dolgokat teljesen átvenni, például a felét Kínából és a másik felét nyugatról, ez nem úgy van elgondolva. Egyszerűen arról van szó, hogyan lehet egy saját utat kitaposni. Azt gondolom, úgy a nyugati zene, mint a keleti zene is a jelenlegi emberi kultúra valami jó dolgához tartozik. Mindegy melyik emberfajhoz tartozik az ember, ha itt az emberiségben ér földet és bejut az embervilágba, először Kínában születik újra. Egy dinasztia után kimegy Kínából és a világ különböző területeire megy. Kik hagyták hát hátra a kínai dolgokat? Az istenségek. Ezek különböző dinasztiák kultúrái, az egész világ emberei által lettek hátrahagyva, ezt korábban már elmagyaráztam. Ti azon vagytok, hogy válasszatok, ti kikeresitek magatoknak a jó dolgokat a történelem örökségéből.

Tanítvány kérdez: A kínai népdaloknak a nyolcvan százaléka tulajdonképpen a Shanxiból és Shaanxiból való népdalok. A zene alapja ott nagyon szép, némely szövegek ezekből 1949 után meg lettek változtatva. Tulajdonképpen az eredeti zene és dallam nagyon szép. Nem tudom, hogy helyes-e a megértésem. Talán csupán akkor érezhetem magam biztosnak, ha a Mester mond valamit ehhez.

Mester: A Shanxiból és Shaanxiból való népdaloknál a dallamok (melódiák) legtöbbször a hajdankori (ókori) Kína dolgai.

Amit éppen elmagyaráztam, annál leginkább a zenéről van szó. A színpadi művészet más területei is lépést kell tartsanak ezzel. Normális módon egy programban a gála számára leginkább csoporttáncok léteznek. Ha hiányoznak, nagyon egyhangú és unalmas lesz. Ha egy gálában nincsenek táncok, azt nem lehet gálának nevezni. Hogyan lehet hát ezt a területet feltárni és egy utat törni? Korábban láttam a Kína nyugati részéből való ének- és táncgyűjteményeket a gáláját, amelyik a hajdankori kultúrát mutatta be, ennél nagyon sok előadás volt a történelem kultúrájáról [történelmi kultúrából]. Ti ezt mind vehetitek példaként, de nem vehettek át valamit teljesen. Járjátok a saját utatokat.

Tanítvány kérdez: Hogyan dolgozhatunk még jobban össze a tévéadóval? Mert mi mindannyian a világ különböző területein vagyunk szétszórva (szétszórvva).

Mester: Nem egyszerű számotokra, hogy összejöjjetek. Szintén nehéz koordinálni. De hát ti használhattok számítógépeket, faxokat és telefonokat, ezáltal ti szintén sok dolgról cserélhettek tapasztalatokat. Próbáljátok meg egyszer, hogy kihasználjátok ezeket a feltételeket. Ti mindannyian nagyon messze el vagytok választva egymástól és világszerte eloszolva, nem is olyan egyszerű, hogy összegyűljetek. Szerencsére ez után a mai találkozó után már tudni fogjátok, hogyan kellene csináljátok. Keressetek ki magatoknak egy utat ezen a módon és próbáljátok ki. Tulajdonképpen hát megvan minden lehetőségetek.

Tanítvány kérdez: Az együttesünk szeretne egész Ausztriában előadni. Ha nekünk nincs elég darabunk, játszhatjuk a hétköznapi emberek klasszikus darabjait, például Mozartnak vagy Chopinnak a műveit?

Mester: Az nem probléma. Már régen megmondtam, hogy a klasszikus daraboknál nem létezik probléma. A „kulturális forradalom” előtti dolgokat használhatjátok elővigyázatosan, olyan dolgok kell legyenek, amelyek nem tartalmazzák pártkultúrát. A rosszindulatú párt megszállása előtti időből való dolgok elvileg lehetnek használva. A démoni fővezér idejéből való összes dolog nem szabad legyen használva, minden rosszindulatú dologgal volt teletöltve. Abban az időközben az emberiség démonok által volt irányítva.

Tanítvány kérdez: Minden kompozíció a démoni fővezérnek a tucatnyi évéből nem szabad legyen felhasználva. Az úgy van, hogy a tévéadásokat és a filmeket abból az időből szintén nem szabad felhasználjuk?

Mester: Úgy találom, hogy az összes dolog abból az időből nem jó, minden ilyen dolog mögött azok a tényezők rejtőznek, amelyekkel különböző rothadt kísértetek irányítják az embereket.

Tanítvány kérdez: Nekünk már vannak dalaink. melyik dalt vehetjük alapként, hogy kifejlesszünk egy szimfóniát vagy egy kompozíciót pár hangszer számára?

Mester: A konkrét dolgot ti saját magatok kellene egyeztessétek egymással és megcsináljátok. Tulajdonképpen nem kellene egy probléma sem létezzen.

Tanítvány kérdez: Újabban a tévéadónknak a nyugati tanulói két MTV-t (zenevideót) csináltak, de ők ennél egyfajta modern zeneformát használtak, mint például a modern gitár és az elektronikus gitár.

Mester: Az rendben van. A tévéadó a hétköznapi emberek társadalma számára van, vele szemközt a normál lakosság áll. Az elektronikus hangszerek is rendben vannak. Dáfá-tanítványok jól és őszintén kellene járják a művelési utat, de lehetőleg végezzétek jól a munkát a hétköznapi emberek között. A tévéadások a hétköznapi embereknek vannak bemutatva. Most nincs az az idő, amelyikben a Fá helyreigazítja az embervilágot, most az a szakasz van, amelyikben a Dáfá-tanítványok művelik magukat, tisztázzák az igazságot és megmentenek minden élőlényt. Pillanatnyilag ez nem probléma.

Úgy, ki tud közületek hangszerelni? Tartsátok csak fel a kezeteiket. Nézzetek csak körül mindannyian. Különösen azok, akik a tévéadónál vannak, ha nektek zenére van szükségetek valamilyen film számára, akkor beszéljétek velük. Aki tud hangszerelni, az tud komponálni is.

Nézzétek csak, nincsenek kevesen. Tudom, hogy köztetek még léteznek tanulók, akik egy nagyon magas színvonallal rendelkeznek, hagyjátok hát kibontakozni. Természetesen nem érhetitek el, hogy egyszerre jól csináljátok, de nem is kellene kákán göcsöt keressetek. Jószívúen tapasztalatot cserélhettek egymással és fokozatosan érettebbek lehettek a saját utatokon. A kezdetén nem feltétlenül tudjátok jól járni az utat. Ti nemcsak a saját műveiteket kellene kihozzátok, hanem később a mennyiség még nagy is kellene legyen. (mosolyog) Például azt mondja az ember: „Én már létrehoztam valamit, az már elég, azzal már elégedett vagyok, én már megtettem.” Az nem megy. Hogyan lehetne hát, hogy Dáfá-tanítványként csak egy embert mentsen meg az ember? Az nem elegendő, ti nagyon sok embert kellene megmentsetek.

Tanítvány kérdez: Mester, én a Fá-ról szeretnék egy kérdést feltenni. Sákjamuni buddha már néhány száz millió jie előtt elérte a Taót művelés által, de a mi földgolyónk csak kétszer létezett és mindegyik alkalommal száz millió évet tartott. Ez nem azt jelenti...?

Mester: Sákjamuni buddha korábban nem a földön művelte magát. (mind nevetnek) Sákjamuni buddha azért jött a világba, hogy embereket váltson meg. A mennyben ő már egy istenség volt, ő már régen elérte a Taót. Ez alkalommal azért jött, hogy felismerés által tanúsítsa a tathágatának a gyümölcshelyzetét és hogy hátrahagyja az emberiségnek a buddha kultúráját. Sákjamuni buddha nagyon sok történetet mesélt, azok mind a mennyből való történetek voltak, de nem a földről. Hiszen már mondtam, az emberek ülve látják a buddhákat, nagyon szentséges, de ha a buddhák más buddhákat néznek meg, ők már nem úgy néznek ki többé. Ők az isteni társadalom egy csoportjához tartoznak.

Időokokból kifolyólag most befejezzük. Ti Dáfá-tanítványok vagytok, ezért azt hiszem, hogy ti ezt jól csinálhatjátok. Várom a jó híreiteket. (taps)

(Megjegyzés: A felvétel minősége miatt csak ennyi lehet összefoglalva.)

A [német] fordító megjegyzése:

1. NTDTV a New Tang Dynasty Television rövidítése és egy kínai nyelvű tévéadó New York-i székhellyel
2. Az *erhu* normális módon térdhegedűként van lefordítva. Egy kéthúros vonós hangszer.
3. Zene a Tang-dinasztia idejéből.
4. A Ming-dinasztia ideje (kora) és a Qing-dinasztia ideje.
5. A *ruan* egy három- vagy négyhúros pengetős hangszer
6. A *pipa* egy kínai lant négy húrral

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2006.01.02

A fordítás az alábbi német változat alapján készült :

Die Fa-Erklärung auf der Konferenz zum Komponieren von Musik (Änderung am 31.12.2005)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw95.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében